

[Ib Christensen]

Jeg har påpeget, hvor fatalt dette alternativ, hvis det blev gennemført, ville ramme netop den effektive, unge, nyetablerede landbrugsproducent.

Så sagde hr. Ivar Hansen, at jordbeskættning og grundskyld er en asocial skat, der vender den tunge ende nedad, fordi den skal betales, uanset om man har indkomst eller ej. Ja men det er jo netop det, der er fordel for det producerende og aktive landbrug. Fordelen for landmanden er netop, at uanset hvor enorm en indsats han gør – og de unge og nyetablerede må gøre en kæmpe indsats for at blive ved gårdene og svare deres prioriteter – så beskattes han ikke hårdere. Det ville han blive, hvis Landbrugsrådets forslag var kommet igennem, i realiteten gennem et større indkomstbortfald, mens det derimod for den, der er ineffektiv, den, der ikke producerer, den, der har en maskinstation til at klare det hele, og den, der egentlig ville have solgt ejendommen, hvis ikke det var på grund af den meget uheldige kapitalvindings-skat, som man ikke har taget sig sammen til at erstatte med en løbende afgift på jordbesiddelse, ja, for ham er det selvfølgelig kedeligt nok, at han pludselig skal til at betale for at besidde et stykke af Danmarks Jord, som kunne være i mere rationel anvendelse hos en ung, effektiv og dygtig landmand.

Hr. Ivar Hansen siger, at retsforbundet benytter en dybt alvorlig situation til at hype ideologiske kartofler. Ja men ethvert parti ville da være et skarn, hvis det ikke brugte enhver chance for at fremme noget, man mener i større eller mindre grad er i pagt med ens ideologi. Men hvis man kun har almindelige kartofler og ikke ideologiske kartofler at hype, kan det jo godt være, at man kan se noget fordægtigt i det; det gør jeg ikke. De ideologiske kartofler, venstre hypper i denne sag, går, altså som sædvanlig ud på at værne den passive ejendomsbesiddelse, som sædvanlig at straffe den effektive producent og som sædvanlig at varetage lånekapitalens interesser.

Hr. Ove Jensen konstaterede, at landejendomspriserne i øjeblikket er stagnerende eller faldende. Det er korrekt, og det er netop det, der bringer landbruget ud i den akutte vanskelighed, fordi man har etableret sig til de senere års høje og opskruede landejendomspriser, der ligger langt ud over, hvad der er dækning for af det landbrugsmæssige afkast.

Når man så pludselig ikke kan låne til at finansiere sin overinvestering og til overhovedet at blive ved ejendommen, er det de nyetablerede, der kommer i klemme. Men det, der er fejlen, er altså, at man har tilladt en udvikling, der har skabt denne eksplosive vækst i landejendomspriserne, som vi i årevis har advaret intenst imod, og som jeg tidligere her i debatten har påpeget.

Videre siger hr. Ove Jensen, at det er den høje rente, der er den store byrde for landbruget. Ja, det er også korrekt, men hvorfor har vi den høje rente? Det har vi, fordi vi fører en valutapolitik, der gør det nødvendigt for os at holde en høj rente i forhold til udlandet i stedet for at føre en realistisk valutapolitik, også i overensstemmelse med et eksporterhvervs som landbrugets interesser, som ikke nødvendiggjorde denne kunstige høje rente, og vi har en høj rentefod, fordi man tillader, at landbrugsjorden som al anden jord i Danmark er pantsætnings- og udbytningsobjekt. Derfor vil – og det fremgik også af finansministeriets svar i forrige samling – en gennemførelse af vores jordværdistigningsafgift alt andet lige betinge et rentefald.

Niels Helveg Petersen (RV):

Den radikale ordfører har allerede meddelt, at et flertal i den radikale gruppe vil undlade at stemme til forslaget, et mindretal vil stemme imod.

Jeg vil gerne på vegne af flertallet gøre opmærksom på, at vi ikke kan medvirke til denne lovgivning. Det har ikke ligget for, og det har man kunnet læse af alt, hvad radikale ordførere og talere har sagt. Vi forstår meget vel, at det, vi her behandler, i landbruget føles urimeligt og dårligt motiveret, fordi landbrugets indtjening af en lang række andre grunde allerede er for nedadgående, fordi landbrugserhvervet befinder sig i en pris-klemme mellem stærkt stigende omkostninger og ikke særlig stærkt stigende priser, endda i perioder faldende priser, fordi der allerede i landbruget er indtruffet et reallønsfald, og fordi der ikke fra regeringens side har været forhandlet med landbrugets organisationer forud for fremsættelsen af forslaget, således som der har været forhandlet med andre organisationer.

Når vi stillet over for det alligevel vælger at undlade at stemme fremfor at stemme